

Hídépítő Életműdíj átadás

A Hídépítők szokásos év végi záróünnepségén ezúttal kilencedik alkalommal került sor a kiváló szakmai és a Hídépítőknél töltött több évtizedes munka elismerésére, a Hídépítők Egyesülete által alapított Életműdíj átadására.

2019-es évben ezen elismerést **Csuba Károlyné (Edit)** kolleganőnknek ítélte oda az Egyesület vezetősége.

Csuba Edit (mert így szólítottuk) a K-HÍD előtti időszak emblemikus főkönyvelője volt a Hídépítőknél. A Hídépítő 70 éves történetéből 40 évet töltött a Társaságnál, 1962-ben lépett be a Hídépítő Vállalathoz, és 2002-ben ment nyugdíjba, igaz, ekkor már a Hídépítő Részvénytársaságtól.

Mindvégig számviteli területen dolgozott, közgazdász technikusként kezdte, majd mérlegképes könyvelőként folytatta. Csoportvezetői beosztást a főkönyvelőségen 1982-ben kapott. Ezt követően osztályvezető a Számviteli Osztályon. 1996-tól – nyugdíjba vonulásáig – a Hídépítő Részvénytársaság főkönyvelője.

1986-ban kezdődött a Vállalatnál a könyvelés „számítógépesítése”, azaz a Hídépítő Vállalat személyi számítógépeket vett. A hídépítőszek szemléletének megváltoztatása és a program paramétereinek beállítása két évbe telt. Az, hogy ez sikeresen megvalósult, nagy szerepe volt Csuba Editnek, valamint Lampert Juditnak, aki akkor az ehhez szükséges számítástechnikai háttérrel valószínűsítette meg.

1988-ban a törvényekhez igazodó számítógépes könyvelési rendszereket már az új gazdasági igazgatóval, Mayer György úrral, valamint a közgazdász pénzügyi vezetővel együtt szervezték, irányították. A gazdasági igazgató, a számviteli vezető, valamint a pénzügyi vezető erős „mesterhármast” alkottak, nagyban segítve a műszakiak tevékenységét, úgy, ahogyan az ma is gyakorlat a cégnél, illetve cégcsoportnál.

1993-ban francia többségi tulajdonlással megalakult a Hídépítő Részvénytársaság. Ez sorsdöntő fordulat volt a Hídépítők életében. Sok és új feladatot rótt a gazdasági területen dolgozókra is. Új szabályzatokat, önköltségszámítást, számlarendet kellett írni, új szemléletben gondolkodni. Edit ebben meghatározó szerepet töltött be, szakmai elkötelezettsége mindvégig vitathatatlan volt.

A műszaki kollegákat, építésvezetőket, projektvezetőket, igyekezett megérteni, de még ennél is jobban igyekezett velük megérteni a számviteli szabályok betartásának fontosságát.

Segítette, motiválta fiatal munkatársait. Azért ennél a gondolatnál eszembe jutott egy személyes megnyilvánulása. A Ploce-i kikötő felújításához (1998-1999) kérésemre elengedte az osztályáról Isó Timi fiatal kolleganőt a külföldön dolgozó műszaki

kollegák mellé, gazdasági asszisztensnek. Anyaként aggódott a leány épségéért és kérte számon a biztonságát.

Lehetősége lett volna korábban is nyugdíjba menni, de Ő még maradt, a cégnek szüksége volt rá, ámbar Ő inkább így fogalmazott „Nekem szükségem volt, hogy még maradjak”. Szellemi és fizikai állapotát tekintve maradhatott volna... Szerencsére ilyen tekintetben ma sem lehet panaszra oka! Friss, fiatalos, nem fogott rajta az idő.

Volt beosztottjaival, volt munkatársaival a mai napig jó kapcsolatot tart. A hidasok életét figyelemmel kíséri.

2019-ben, személyében egy kiváló gazdasági szakember kapott méltó elismerést!

Kedves Edit! Büszkék vagyunk Rád. Igaz szívvel gratulálok magam, a Hídépítő kollegák és a Hídépítők Egyesülete nevében.

Élvezd egészségben nyugdíjas éveidet!

Nádházi Ani